

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 697-704.

W. 1260-1-2-3

סדר

החרת נדרים והחרת קללת בטרך
קטון להביל מי ומי בניסו לעת זמן
המצטרף ולא יחזור לחפש אחריהן לאן
ימצאו בספרים אחרים נלא נשוא

פה מנטובה

בשנת שריו לך דפ"ק

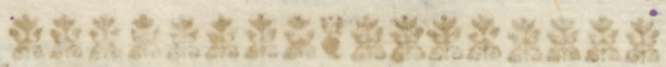
מכ"ח טע' הרומא נסה"ר רפאל חיים מאיטאליה נד"ר

Con Licenza de Superiori

101

הזכר

קדם רחוקים רחוקים כיתוב רחוקים
קבוצה רחוקים רחוקים רחוקים רחוקים
רחוקים רחוקים רחוקים רחוקים רחוקים
רחוקים רחוקים רחוקים רחוקים רחוקים

רחוקים רחוקים

רחוקים רחוקים רחוקים רחוקים

רחוקים רחוקים רחוקים רחוקים רחוקים

רחוקים רחוקים רחוקים רחוקים

כך הוא הלוגדג שפושם כארץ ישראל • ערב ראשתשנה מתאספין בנתי
 מדרשות עדה מתלמידי חכמים ויראי שמים • ואם אין פנאי בערה ערב
 יום הכפורים מתאספין בין כסא לעשור • ופושין שני הענינים האלה
 בזה האופן וכוונת הנוסח בזה אחר זה:

עומר בפני העדה ואומר

כל נדר או שבועה או איסור או קונם או חרם
 שנדרתי או נשבעתי בהקיץ או בחלום ואפילו
 נשבעתי בשמורת הקדש שאינם נמחקין ובשם
 ההויה ברוך הוא וכל מין נזירות שקבלתי עלי
 ואפילו נזירות שמשוין וכל שום איסור הנאה
 שאסרתי עלי או על אחרים בכל לשון של איסור
 בין בלשון איסור או חרם או קונם וכל שום
 קבלה שקבלתי עלי בין בלשון נדר בין בלשון
 נדבה או שום מנהג של מצוה שנהנית או
 שנהנית את עצמי וכן כל מוצא שפתי שיצא
 מפי או שנדבתי ונמרתי בלבי לעשות שום מצוה
 מהמצוות או איזה הנהגה טובה או איזה דבר טוב
 שנהנית שלשה פעמים ולא התנית שיהיה בלי
 נדר הן דבר שעשיתי הן על עצמי הן על אחרים
 בכלהן אחרטנא בהון מעיקרא ושואל אני התרה
 עליהם כי יראתי פן אכשל ונלכדתי חס ושלוס
 בעון הנדרים ושבועות ונזירות וחרמות ואיסורין
 וקונמות והסכמות:

סדר התרת נדרים

ואני תהיה חס ושלום על קיום המעשים הטובים
 ההם שעשיתי רק אני מתחרט על קבלת
 העניינים בלשון נדר או שבועה או נזירות או איסור
 או חרם או קונם או הסכמת קבלה בלב ומתחרט
 אני על זה שלא אמרתי הנני עושה דבר זה בלי
 נדר ושבועה ונזירות וחרם ואיסור וקונם לכן אני
 שואל התרה על כל הנזכר הן היו דברים הנוגעים
 לנזף הן היו דברים הנוגעים לממון הן היו דברים
 הנוגעים על הנפש בכלהו אני מתחרט על לשון
 נדר ושבועה ונזירות וחרם וקונם וקבלה בלב והנה
 מצד הרין המתחרט ומבקש התרה צריך לפרט
 אך דעו נא רבותי כי אי אפשר לי לפרטם כי
 רבים הם והיה בעיניכם כאילו הייתי פורטם:

והטתירים משיבים לנג כזה הלשון • מתרים לך מתרים לך
 מתרים לך מחולים לך מחולים לך מחולים לך
 שרזיים לך שרזיים לך שרזיים לך אין כאן לא
 נדר ולא שבועה ולא נזירות ולא חרם ולא איסור
 ולא קונם יש כאן סחילה וסליחה וכפרה כשם
 שהתרו מבית דין של מטרה כך יסבימו ויתורו
 הבית דין של מעלה: גם אני שואל התרה כמוהו

אזכרתיך מוסר נודע ויאמר

רבות

סדר התרת נדרים

ג

רבותי אני מבטל מבאן ולהבא כל נדרים וכל
 שבועות ונזירות ואיסורים וקצמות ותרמות
 ומקבלת חלב הזן בהקזן הזן בטלום פלהזן יהזן
 צטלים ומבוטלים לא שרירין ולא קיימין ולא יהיו
 חלים כלל וכלל ואם אשפח ואדור דבר מעתה
 אני מתחרט עליהם ומתנה בפניכם שיהיו בטלים
 גם אני מוסר מודעא כמוהו

ודבר זה יועיל כשלא נזכיר להנאוי בשעת הנדר שאם הוא זוכר ואפ"ה הוש
 נזר • הוא מבטל התנאי ודבר קיים • אבל כשאינו זוכר אז כועיל התנאי
 ואחר אמרעא ואמר לפניהם •

אם עברתי על שום דבר שנתחייבתי נזיפה או
 ארור או נדוי או חרם או שמתה בכירת דין
 של מעלה בין מפי השכינה בין מפי בית דין
 צבא של מעלה בין מפי עצמי בין מפי אחרים
 בין בעולם הזה הרני שבבתשובה שלמה ואשב
 יחף על הארץ כמנודה ואתפלש בעפר בוכה
 ומתחרט ומתודה על כל מה שחטאתי ושעויתי
 ושפשעתי ושמרתי ושמרתי מזם היותי על
 הארמה עד היום הזה ואשפוך את נפשי לשאל
 מחילה וסליחה וכפרה מן השמים ומן הבריות
 ואשאל ממעלותיכם שתתירוני כל הנזירות
 והארורים והנדרים והחרמים והשמתות והקללות
 שנתחייבתי

סדר התרת נדרים

שְׁתַּחֲוִיבֹתִי וְשִׁנַּבְשַׁלְתִּי בָּהֶם עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

אז מתרחק מהערה ד' אמות כחליצת טנצלים ומתפולש באפר כאבל ומקבל על עצמו גבנו וישב כגונדה * ואחר שעשה כן קורין אותו העדה ואומרים *

**אֲחִינוּ אַתָּה אֲחִינוּ אַתָּה אֲחִינוּ אַתָּה מֵאַחַר
שְׁקַבַּלְתָּ עֲלֵינוּ אֶת הַדִּין:**

אז יעמוד מעל הארץ ומתפלל בדמעות להשי' זאת התפלה:

יְהי' רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֵל שֶׁכֵּל הַקָּלִלוֹת וְהָאֲרוּרִים
וְהַנְּרוּיִם וְהַחֲרָמוֹת וְהַשְּׂמָחוֹת שֶׁקָּלַלְתָּ אֶת
שְׂאֵרְרֵתִי אֹי שְׁנֵרִיתִי אֹי שֶׁהַחֲרַמְתָּ אֹי שֶׁשְּׂמַחְתִּי
אֶת עַצְמִי אֹי אֶת אֲחֵרִים אֲשֶׁר מוֹרַע יִשְׂרָאֵל אֹי
אֲחֵרִים שֶׁקָּלְלוּ אֹי שְׂאֵרְרוּ אֹי שְׁנֵרוּ אֹי שֶׁהַחֲרִימוּ
אֹי שֶׁשְּׂמַחְתּוּ אוֹתִי אֹי אֶת זְרַעִי יְרֵמֵ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ שֵׁילַ שְׁלֹמֹו בְּנוּ וַיַּעְשׂוּ רוּשִׁים וְכָל הַקָּלִלוֹת
יִתְּחַפְּנוּ עָלֵינוּ לְבִרְכָה כִּדְכַתִּיב וַיְהַפּוּךָ יי אֱלֹהֶיךָ
לךְ אֶת הַקָּלִלָה לְבִרְכָה כִּי אֲהַבְּךָ יי אֱלֹהֶיךָ:

ואח"כ' העדה אומרים לה'

כָּל־מֹוֹתָרִים כָּל־מֹוֹתָרִים כָּל־מֹוֹתָרִים כָּל־
מֹוֹתָרִים כָּל־מֹוֹתָרִים כָּל־מֹוֹתָרִים כָּל־
שְׂרוּיִם כָּל־שְׂרוּיִם כָּל־שְׂרוּיִם כָּשֵׁם שֶׂמַחְרִים
בְּיַח דִּין שֶׁל מֵטָה בְּךָ יְהיִו מוֹתָרִים מִבְּיַח דִּין שֶׁל
מַעְלָה כִּדְכַתִּיב וַיְהַפּוּךָ יי אֱלֹהֶיךָ לךְ אֶת הַקָּלִלָה
לְבִרְכָה כִּי אֲהַבְּךָ יי אֱלֹהֶיךָ:

סדר התרת קללות

ד

בְּרִשּׁוֹת בֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה וּבְרִשּׁוֹת בֵּית דִּין שֶׁל
 מַטָּה. וּבְרִשּׁוֹת חוֹרְתָנֵי הַקְּרוּשָׁה וּבְרִשּׁוֹת
 סְנֵהֲרָרֵי גְדוּלָה. וּבְרִשּׁוֹת סְנֵהֲרָרֵי קְטָנָה. וּבְרִשּׁוֹת
 הַקֶּהֱל הַזֶּה. מוֹתְרִים יֵהְיוּ כָּל קְלָלוֹת אֵלוֹת שְׂמַחֹת
 חֲרָמִים אֲרָרִים גְּדוּיִים כִּיטוּיִים כְּשׁוֹפִים וְכָל דְּבָרִים
 רָעִים וְחִלּוּמֹת רָעִים שֶׁהוֹשְׁמוּ בְּבֵית שׁוֹם יְהוּדִי
 או יְהוּדִית וּבִפְרֹט אוֹתָם שֶׁהוֹשְׁמוּ עַל רַבֵּי פְּלוּנֵי אוֹ
 סֵרֵת פְּלוּנֵיהֶם אוֹ עַל שׁוֹם אַחֵר מִבְּנֵי בֵּיתוֹ קְלָלוֹת
 שֶׁקְּלָלוּהוּ אַחֲרָיו אוֹ שֶׁקְּלָל הוּא אֶת עַצְמוֹ אוֹ
 שֶׁקְּלָל הוּא אֶת אַחֲרָיו כִּין בְּשׁוֹנֵג כִּין בְּמֵיזֵד כִּין
 בְּכַעַס כִּין בְּרָצוֹן כִּין בְּכּוֹנֵה כִּין שְׁלֵא בְּכּוֹנֵה כִּין אוֹ
 צָר וְאוֹמֵן שִׁיָּהִי בְּרִשּׁוֹת הַקֶּבֶת וּבֵית דִּינֵי פְּמִלְיָא
 שֶׁל מַעְלָה וּפְּמִלְיָא שֶׁל מַטָּה יֵהְיוּ כָּלֶם בְּטָלִין
 וּמִבְּטָלִין וְחֲשׂוּבִין כְּכֹלֵי חֲרָשׁ הַנְּשֻׁבֵר שֶׁאֵין בוֹ
 מִמֶּשׁ שְׂבִיתוֹן וְשִׁבְיָקוֹן לֹא שׁוֹרֵרִין וְלֹא קִיּוּמִין
 כְּכַתוּב וְלֹא יִדְבַק בְּיָדָהּ מְאוּמָה מִן הַחֲרָם לְמַעַן
 יָשׁוּב יי מִחֲרוֹן אַפּוֹ וְנָתַן לָהּ רַחֲמִים וְרַחֲמֵי וְהִרְבֵּה
 כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם וְכַתוּב וְלֹא אָבֹא יי אֵלֶיךָ
 לְשִׁמוֹעַ יי בְּלַעַם וַיִּהְיוּ יי אֵלֶיךָ לָךְ אֶת הַקְּלָלָה
 לְבִרְכָה כִּי אֶהְיֶה יי אֵלֶיךָ וְכַתוּב וְאַתָּם הַדְּבָקִים
 בְּיַי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם:

מִן שִׁבְרֵךְ אֲבֹתֵהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב אֲבוֹתֵינוּ שָׂרָה
 רַבָּקָה רַחֵל וְלֵאָה הוּא יִבְרָךְ רַבֵּי פֶלֶא אִי מֵרַח פְּלוֹנִית
 הוּא וְאָבִיו וְאִמּוֹ וְאָחָיו וְאֶחְיוֹתָיו אֲשֶׁרֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ
 דוֹרֵינוּ וְנִיסוֹנוּ נִבְרָיו וְקָרוֹבָיו וּמִדְּעוֹ וְכָל יִשְׂרָאֵל
 בְּעִבּוֹר שְׂיִתָּן מֶה שִׁדְּבָנוּ לָבוּ לְצַדִּיקָה אִו לְשִׁמְן
 הַמָּאוֹר בְּכָל אֹפֶן שֶׁהֵנָּם בְּשֶׁכֶר זֶה יְבָרְכֵהוּ הַקִּבֵּה
 וַיִּשְׁמְרֵהוּ וַיַּצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה וְצוֹקָה וַיְנוּחֵהוּ עֲלוֹנוּ
 וְעַלֵּינוּ כָּל הַבְּרָכוֹת וַיְבַטֵּל מֵעַלְיוֹ וּמֵעַלֵּינוּ כָּל גְּזֵרוֹת
 קָשׁוֹת וְכָל הַלּוּמּוֹת רָעִים וַיִּתֵּן לוֹ בָּנִים וְזָכָרִים
 עוֹסְקֵי הַתּוֹרָה וּמְקַיְיֵמי מִצְוַת בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֵא כָּל
 מִשְׁאֵלוֹת לָבוּ וְלָבָנוּ לְטוֹבָה וַיַּצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה
 בְּקָרוֹב וּכְן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי האל הגדול
 הגבור והנורא אשר בידו נפש כל חי נוח
 כל בשר אישי שכשיגיע לאחר אריכות ימים
 ושנים בעבודתו ותברך שמו ית פקודתי ברצון
 הטוב ברחמיו וחסדיו ותמלתו ליטול ממני נשמת
 שאהיה בעת הזאת בדעת צלילה ומיושבת עלי
 ובשכלי כמאז וקדם להיותי דבוק בו ובאחדתו ברוך
 הוא שלא לזוז מיראתו ומאהבתו עד יציאת נשמת
 עד ועד בכלל ומקבלת עול מלכותו עליי אחת
 ושמו אחד ויהי גם כן דעתי מיושבת עלי להצדיק
 דינו ברוך הוא הוא אמת ונזרותו אמת והפל בהסד
 ברחמים עלי ואעשה רצונו ברוך הוא ביראה
 ובאהבה כי הוא רב ושליט ובאם שיהיה רצון
 הגבור ברוך הוא הפשוט לאחר אריכות ימים
 בשנים בעבודתו ותברך שמו כשיגיע עת הזאת
 יסרני ביסורים קשים ושיהיה לי בלבול וטירוף
 ודעת חס ושלוש הרני מצדיק את דינו הקדוש
 המהור של חסד ורחמים עלי ואתה צדיק על
 לבא עלי כי אמת עשית ואני הרשעתי ובאם
 יבוא חס ושלוש בעת ההיא המסירת והמדיח
 מקטרג הגדול להסית ולהדיח ולפחות אותי חס
 ולום חליקה וחליקה לכפור בעושי יוצרי ובוראי

מלך

א ב א

מסירת מודעא

כִּלְךָ מַלְכֵי הַמְּלָכִים • או בְּתוֹרַתוֹ הַקְּדוּשָׁה • או
בְּאַחַת מִמִּצְוֹתָיו • וְהוּן מִצְוַת דְּאוֹרֵייתָא • או מִדְּבַרֵי
כְּבִלְהָ • או מִדְּרַבְּנָן • או מֵאַעֲתָה סִינַגֶּגֶדוֹ וּמִשְׁמֵרַת
לְמִשְׁמֵרַת חַס וְשְׁלוֹם הָרַיִם מוֹסֵר מוֹדְעָא בְּצִוּוּת
קוֹדֶשָׁא בְּרִיד הוּא וְשִׁכְנִיתִיה לְפָנֶיכֶם עֲדָה קְדוּשָׁה
בְּמוֹדְעָא גְּמוּרָה בְּכָל מִינֵי מִסִּירֵי מוֹדְעָא שְׁתַּקְּנוּ
חֲזוּרֵי שְׂדֵיהֶיהָ תַּפְתּוּ וְהִתְסַחַתְתּוּ הֵיא כְּאַפְסֵי וּכְאִין
וּכְחֵרֵס הַנֶּשְׁבֵּר • וּכְאַם חַס וְשְׁלוֹם אוֹדֵה לֹא תִּלְקַח
וְהַלְלִיה מְתוּק צֵעַר וּבְלִמְלֵי וְשִׁוּוּף דַּעַת וְשִׁכְלֵי
הַהוֹדָאָה הַזֹּאת תַּהֲיִית מַעֲתִידָה וּמַעֲכָשׁוֹן בְּטוֹרָה
וּמְבוֹטְלִת לֹא שְׁרִירָא וְלֹא קִיִּמַת וְהִיתָה כְּאִילוֹ לֹא
הִיתָה מִעוֹלָם כִּי אִין אָדָם נִתְפַּסֵּס עַל צֵעֲרוֹ אֲבֵל
בְּאַמְת מוֹדֵת אֲנִי לְפָנֶיכֶם בְּהוֹדָאָה גְּמוּרָה שְׂאֵנִי
מֵאַמִּין בְּאַלְהֵי הַבְּוִרָא תַּפְרֵד שְׁמוֹ שְׁהוּא אֲתוֹ
יְהִי וּמְיֻחָד • אַחַד וְשְׁמוֹ אַחַד • וְאַנִּי מְסַפֵּל עַל
עוֹל מַלְכוּתוֹ שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל • אֱלֹהֵינוּ אַחַד • כְּתוּב
שֵׁשׁ כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד • וְיֵי אֱלֹהִים אֲמֵת
מִשְׁהַ עֲבָדוֹ נְאֻמֵּי פִיתוֹ אֲמֵת וְתוֹרַתוֹ אֲמֵת שְׁפַסְתִּים
וְשִׁבְעֵי פַת וּפְלֵ מִצְוַת דְּאוֹרֵייתָא וְדְבַרֵי קְבִלְהָ
וְדְרַבְּנָן אֲמֵת • וְכִל דְּקוֹדְקוֹ הַמִּצְוֹת אֲמֵת • וְאַנִּי
כְּאַמִּין בְּהֵם בְּאַמוּנָה שְׁלִימָה הַהִלְלִיה לְאַל כְּלֵי
שְׁלֵם וּכְנִפְשׁ תַּסְפֵּחַ אֵל אַחַד אֲתוֹן כָּל חַמְעֵשִׁים

מסרת מודעא

בְּרוּךְ הוּא אֲמַרְס׃ וְאֵינִי כּוֹפֵר חֲלִילָה וְחֲלִילָה בְּשׁוֹם
 מְצוּהַ מֵהַמְצוּת קִטְנָה אִלְ גְּדוּלָה דְאֹרִייתָא וְדַבְרֵי
 קַבְלָה וְדַרְבְּנֵן׃ רַק אֶת הָאֱלֹהִים אֲנִי יָרָא וְאֲנִי אוֹהֵב
 אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְחִזְרוּתֵי וּמְצוּתֵי׃ וְאֲנִי
 בְּאֵמִין בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה עֵיקָרִים בְּכִלְלִי׃ וּבְפָרְשׁ׃
 וְשֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן
 וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים וְיֵשׁ שְׂכָר טוֹב לְצַדִּיקִים
 לְעוֹלָם הַבָּא וְעוֹנֵשׁ רַע וְמַר לְרָשָׁעִים׃ וְשֶׁתְּהִי
 תְּחִילַת הַמֵּתִים בְּעַת שִׁיעָלָה רְצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
 שְׁמוֹ׃ וּבְכִידוֹ לְהַמִּיר וּלְהַחֲיוֹת וּבְבִיאַת מְשִׁיחַ
 וְשֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ אֵינִי נוֹף וְלֹא דְמוּת הַנוֹף
 וְהוּא אִזְר גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד אִזְר קְדוֹשׁ וְטָהוֹר אִזְר
 קְדָמוֹן אִזְר צַח אִזְר מְצַחֲצַח אִזְר זָךְ וְנָקִי אִזְר טָמִיר
 וְנִעְלָם אִזְר פָּשוֹט אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא׃ וְהוּא תִי
 וְקַיִים מְקוֹר מַיִם חַיִּים יי וּמְמַנֵּה תּוֹצְאוֹת הַחַיִּים׃
 וְיִקְוִיִּים בִּי מְקַרָּא שְׂכָתוֹב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּי אֱהִיכֶם
 חַיִּים בְּלַכֶּם הַיּוֹם׃ וְנֹאמַר כִּי בִי יִרְבוּ יְמֵיךָ וְיִוָּסִיפוּ
 לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים׃ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם יִכְתְּבֵנִי אֱלֹהִים
 חַיִּים אָמֵן בְּנוֹ יְהִי רְצוֹן׃ יְהִי לְרְצוֹן אֲמַרִי פִי וְהַגִּינוּ
 לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְנוֹאֲלִי׃

גַּם אֲנִי מוֹסֵר מוֹדְעָא כְּמוֹהוּ׃

B.

697—

704.

סוף תרע"ג

Manuscript 779

תש"ד

Manuscript 780

סוף תרע"ג

Manuscript 777

תש"ד

Manuscript 788

תש"ד

Manuscript 786

תש"ד

Manuscript 785

תש"ד

Manuscript 783

תש"ד

Manuscript 783

57

1260-1263

575